

Justitsministeren: Det første Lovudkast, jeg herved tillader mig at forelægge det høitærede Thing, gaaer ud paa Regulering af Lønningen for Medlemmerne af Høiesteret. Det har i længere Tid været erkjendt, at de Gager, der nu ere normerede for Medlemmerne af denne Ret, ikke mere ere passende, og det har derfor ogsaa gjentagne Gange været under Forhandling at forhøje dem. Disse Gager vare allerede tarvelige, da de bleve fastsatte, og eftersom Tidsforholdene senere have udviklet sig, ere de blevne utilstrækkelige og navnlig ikke svarende til den Stilling, som de Mænd, hvem de ere tillagte, indtage. Da der i Sessionen 18^{54/55} blev forelagt det høitærede Thing et Udkast til Lov angaaende Forhøielse af Gagerne for Medlemmerne af Kongerigets 2 Dverretter og af Criminals og Politiretten i Kjøbenhavn, var det derfor ogsaa Regjeringens Agt i det nævnte Udkast at optage et Forslag om Forhøielse af Gageringen for Høiesterets Medlemmer; de tilstedeværende Omstændigheder vakte imidlertid Betænkkeligheder hos Ministeriet ved at andrage derpaa. Disse Omstændigheder ere nu hævede, og Ministeriet har derfor troet ikke længere at burde opsætte at fremkomme med et Lovforslag om de her omhandlede Gagers Forhøielse.

Efterat Gagerne for Dverretternes og Politirettens Medlemmer ere forhøiede, er det blevet endnu mere nødvendigt ogsaa at forhøje Gagerne for Høiesterets Medlemmer. Som det høitærede Thing vil erindre, ere Gagerne for hine Retter nu normerede saaledes, at de ældste Assessorer ville kunne erholde en Gage af 2400 Rigsdaler, og at Gagen for Justitiarius i disse Retter er ansat til 3000 Rigsdaler, medens Gagen for de yngste Høiesteretsassessorer kun er 2400 Rd., hvorefter den stiger gradviis til 2600 Rd., 2800 Rd. og 3000 Rd. De Gager, Ministeriet i det Lovforslag, jeg nu har den Ære at fremlægge, har tilladt sig at foreslaae for Medlemmerne af Høiesteret, ere 5000 Rd. for Justitiarius og 3000 Rd. for Assessorerne, hvorhos Ministeriet har troet i dette Lovforslag at burde optage det samme Princip, som er fulgt ved Normeringen af Gagerne for Dverretternes og Criminals og Politirettens

Medlemmer, nemlig at vedkommende Assessorer efter en vis Tjenestetid erholde Afgang til Alderstillæg. I Loven for Dverretterne og Criminals og Politiretten er det Tidsrum, efter hvilket saadanne Tillæg kunne erholdes, ansat til 5 Aar, men Ministeriet har troet her at burde sætte det til 3 Aar. Jeg skal nemlig tillade mig at bemærke, at de Mænd, der indtræde i Høiesteret, i Reglen ere over 50 Aar, naar de indtræde i Retten, og naar den Regel, Ministeriet har foreslaaet, følges, ville de saaledes dog først kunne faae den høieste Gage, naar de ere 65 Aar, — altsaa i den Alder, i hvilken de efter Grundloven kunne fjernes fra deres Embeder, — medens de, naar den samme Regel blev fulgt, som er optaget i Loven om Gageringerne for Dverretternes og Criminals og Politirettens Medlemmer, ikke ville kunne naae denne Gage før efter 25 Aars Tjeneste, altsaa først naar de ere 75 Aar, hvilket med andre Ord vil sige, at de Færreste vilde opnaae den Gage, som Loven tilstiger dem. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at forelægge det høitærede Thing dette Lovforslag.

Det næste Lovforslag, jeg har den Ære at forelægge det ærede Thing, gaaer ud paa, at adskillige Udskrivningsvæsenet vedkommende Udgifter maae overtages af Kongerigets Finantser, istedetfor at de hidtil ere blevne afholdte af Communerne. Udskrivningsvæsenet medfører forskellige Udgifter, der for Tiden deels afholdes af Statskassen og deels af Communerne, men de Bestemmelser, hvorefter denne forskellige Udredelse finder Sted, ere for Størstedelen tagne af Administrationen, og altsaa ikke Lovbestemmelser. En Følge af denne vage Tilstand er, at der ikke er nogen Gensartethed i disse Bestemmelser, og det ikke alene af den Grund, jeg nys nævnte, men ogsaa fordi at de her omhandlede Gager have hørt under flere forskellige Collegier. Nogle af disse Udgifter anvistes saaledes af Cancelliet, nogle af Rentekammeret, andre af Generalcommissariatscollegiet og atter andre af Admiralitetscollegiet. Følgen deraf var, som sagt, at der ikke fulgtes de samme Principer med Hensyn til Afholdelse